

keafstemning. Det tilslutter Dansk Folkeparti sig bestemt, for vi synes, det er godt at høre vælgerne i mange væsentlige spørgsmål. Venstre og De Konservative kunne godt selv skaffe det fornødne antal folketingsmedlemmer – det skulle være 60 medlemmer – men der er ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti ville tilslutte sig kravet.

Det, der jo nok ville ske, var, at justitsministeren ville trække lovforslaget tilbage. Vi tror egentlig ikke, det ville komme så vidt, at forslaget kom ud til en folkeafstemning. Og når forslaget blev trukket tilbage, så tror vi, at mange ville sige: Fint, det var det. Nok om det. Nu skal vi ikke diskutere den sag mere. Der skal ikke foretages en ny undersøgelse. Vi ønsker ikke at foretætte med den sag.

Det, der kan undre, er, at der ikke har været nogen røster her nu. Er det kun i pressen, og er det tomme trusler? Er det som de tomme tønder, der buldrer mest, eller hvordan forholder det sig med Venstre og De Konservative?

Tom Behnke (FP):

Allerførst synes jeg, det er på sin plads at rose fru Addi Andersen for modet til indtage en selvstændig holdning til det her forslag, en holdning, som jeg deler hundrede procent. Lovforslaget her er et temmelig dårligt forslag, som burde være stemt ned for længe siden.

Der skal ikke være tvivl om, at det var de autonome, der startede balladen på Nørrebro, og det var de autonome, der var årsag til, at der blev så meget ballade, som der gjorde. Der har været lavet adskillige undersøgelser, undersøgelse på undersøgelse, og undersøgelse af undersøgelse osv. osv.

Allerede på et tidligt tidspunkt viste det sig, at de autonome naturligvis på ingen måde ønskede at samarbejde om at få belyst denne sag. På et ret tidligt tidspunkt vendtes undersøgelsen derfor til en urimelig mistænkeliggørelse af politiets indsats, en helt unærmelig mistænkeliggørelse, som ikke hører nogen steder hjemme.

Ud over adskillige undersøgelser har der været adskillige – der har nok været tusindvis – af avisartikler, fjernsynsudsendelser og radioudsendelser, og eksperter, menige borgere osv. har ytret sig. Sagen har været vendt på kryds og tværs. Alt, hvad der kan komme frem i den sag, er kommet frem.

Spørgsmålet er derfor: Hvad kan en ny undersøgelse føre til? En ny undersøgelse kan ikke føre til noget som helst nyt. Det eneste, man behøver at gøre, er at sammenholde de under-

søgelser, der allerede har været, og hvis ministeren så føler anledning til at placere et ansvar et eller andet sted – hvilket jeg har svært ved at forestille mig – kan ministeren gøre det allerede i dag.

Jeg har stærkt på fornemmelsen, at denne nye undersøgelse skyldes, at justitsministeren på et tidligt tidspunkt var for hurtig og kom til at tale over sig og sige, at nu måtte det så også undersøges. Ministeren burde være mand nok til at trække dette forslag tilbage og meddele klart og tydeligt, at hvis der skal placeres et ansvar nogen steder, så vil Justitsministeriet sørge for, at det sker. Det behøver man ikke endnu en undersøgelse til.

Den undersøgelse, der lægges op til, og hele konstruktionen i undersøgelsen er også temmelig betænkelig. Det er temmelig betænkeligt, som retssikkerheden og grænserne for retssikkerhed flyder i det her forslag og i den undersøgelse, der vil komme.

Vi har derfor allerede på et tidligt tidspunkt givet udtryk for, at hvis ikke lovforslaget bliver stemt ned, vil vi iværksætte en underskriftsindsamling med henblik på at få forslaget ud til folkeafstemning.

Underskriftsindsamlingen er startet. Vi har foreløbig fået 11 underskrifter, og vi vil fortsætte umiddelbart efter, at vi er færdige med forhandlingerne her i dag. Så må vi se, hvor mange der står ved de udtalelser, de er kommet med til medierne om, at dette forslag bør komme ud til en folkeafstemning.

Undersøgelser af befolkningens holdning til forslaget viser jo klart og tydeligt, at befolkningen ikke ønsker flere undersøgelser. Det er et markant flertal af befolkningen, der siger: Nu må det være nok! Hvis ministeren vil træffe nogle afgørelser, så må ministeren gøre det på det grundlag, der foreligger i øjeblikket.

Men jeg tror slet ikke, at vi når så langt, at vi får en folkeafstemning, end ikke, hvis vi får samlet de 60 underskrifter. Jeg er helt sikker på, at regeringen alene ved tilkendegivelsen af, at der er 60 folketingsmedlemmer, der ønsker en folkeafstemning, vil trække lovforslaget tilbage og undlade at gennemføre det.

Men som sagt: Umiddelbart efter at vi er færdige med forhandlingerne i dag, vil vi fortsætte vores underskriftsindsamling, og så må vi appellere til de partier, der offentligt har tilkendegivet, at de ønsker, at dette lovforslag bliver sendt til folkeafstemning, om at stå ved deres ord og skrive under på underskriftsindsamlingen.